Eliane Roussel
Le Zméou de la Lune
Zmeul din Lună
LiterNet.ro
2005

Zmeul din Lună

Eliane Roussel

Redactor: Iulia Cojocariu
Ilustraţii: © 2005 Eliane Roussel
Copertă & editor format .pdf Acrobat Reader:
Iulia Cojocariu
Text : © 2005 **Eliane Roussel**
Traducere în limba română de Geta Rossier
Toate drepturile rezervate.

© 2005 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sunt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN : 973-7893-00-X

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro
office@liternet.ro

Le Zmeu de la Lune

Eliane Roussel

Rédacteur : Iulia Cojocariu
Illustrations : © 2005 Eliane Roussel
Couverture & éditeur format .pdf Acrobat Reader : Iulia Cojocariu
Texte : © 2005 **Eliane Roussel**
Traduction en roumain par Geta Rossier
Tous droits réservés.

© 2005 Éditions LiterNet pour la version .pdf Acrobat Reader
Le téléchargement libre, à titre personnel, de ce livre, dans ce format, est permis. La distribution gratuite du livre par l'intermédiaire d'autres sites, la modification ou la commercialisation de cette version sans l'accord préalable, par écrit, des Éditions LiterNet sont interdites et seront punies conformément à la loi sur les droits d'auteurs et les droits connexes, en vigueur.

ISBN : 973-7893-00-X

Éditions LiterNet
http://editura.liternet.ro
office@liternet.ro

În anul 420724, Zmeii au cucerit toate ţinuturile pământeşti locuite. Devorând fără încetare tot ce se găseşte în trecerea lor, acum trăiesc singuri într-o lume ostilă, plină de stânci prea dure pentru săracii lor dinţi.

En l'an 420724, les Zméous ont conquis tous les mondes habités. Mais à force de dévorer tout ce qui est sur leur passage, ils vivent seuls dans un monde hostile, plein de rochers trop durs pour leurs pauvres dents.

Puii Zmeilor plâng des, nemaigăsind nimic bun de ronţăit, căci Zmeii cei mari nu se ocupă de nimic altceva, decât să-şi umple burţile, înainte de orice.

Numai o bătrână Zmeoaică, foarte slabă, dar încă în putere, îi ia în braţe ca să îi consoleze. Îi leagănă şi le povesteşte un basm frumos de odinioară, aşteptând ca ploaia să facă să crească iarba care le va reda sănătatea şi zâmbetul:

A fost odată ca niciodată, undeva departe, departe dar totuşi în galaxia noastră, o ţară mică, numită România...

Les jeunes Zméous pleurent souvent, car ils ne trouvent plus rien de bon à grignoter, les grands Zméous ne se préoccupant que de remplir leur propre estomac.

Seule une vieille Zméonne très maigre, mais très solide, les prend dans ses bras, pour les consoler.

Elle les berce et leur raconte une belle histoire du temps jadis, en attendant que la pluie fasse repousser l'herbe qui leur rendra santé et sourire :

Il était une fois, loin, loin, et pourtant dans notre galaxie, un petit pays appelé Roumanie...

Numele Regelui este Vlad-Dragoş, Vlad-Dragoş al României, aşa cum se cuvine. Îl cheamă Vlad-Dragoş, la fel ca pe tatăl său, la fel ca pe bunicul său, la fel ca pe străbunicul său, la fel ca pe bunicul bunicului său, la fel ca şi pe toţi Regii României, de douăzeci de mii de ani încoace.

Le Roi de ce pays s'appelle Vlad-Dragos, Vlad-Dragos de Roumanie, comme il se doit. Il s'appelle Vlad-Dragos comme son père, comme son grand-père, comme son arrière-grand-père, comme le grand-père de son grand-père, comme tous les Rois de Roumanie depuis vingt mille ans.

Regele Vlad-Dragoş îşi iubeşte supuşii; dovadă, a fost la şcoală toată copilăria sa, ca să încerce să devină un rege bun. A învăţat destul de mult. E foarte tare în matematică, în fizică, în informatică, în electronică, în joacă electrică…

Aşa că a inventat o droaie de electro-maşini inteligente şi docile, care facilitează mult viaţa supuşilor săi.

Le Roi Vlad-Dragos aime tous ses sujets ; la preuve, c'est qu'il est allé à l'école toute son enfance, pour essayer de devenir un bon roi.

Il a appris énormément de choses.

Il est très fort en mathématiques, en physique, en informatique, en électronique, en jeux électriques…

Alors, il a inventé beaucoup d'électro-machines intelligentes et dociles, qui facilitent beaucoup la vie de ses sujets.

De exemplu, a inventat nişte electro-albine care produc mierea cea mai bună din toate cele o sută de galaxii din jur, nişte electro-brazi care înfloresc în formă de umbrelă, nişte electro-chitări care încep să sune singure, de îndată ce cineva are chef să danseze...

Par exemple, il a inventé des électro-abeilles qui produisent le meilleur miel à cent galaxies à la ronde, des électro-sapins qui fleurissent en forme de parapluie, des électro-guitares qui se mettent à jouer toutes seules, dès que quelqu'un a envie de danser...

Ţara România a devenit un adevărat mic paradis.

Când Regele Vlad-Dragoş se plimbă prin capitală, unii îl salută amabil, alţii nu-l salută deloc, alţii îi întorc spatele şi fac ca şi cum nu l-ar recunoaşte.

Ceea ce îl jigneşte pe Regele Vlad-Dragoş, căci nu înţelege deloc proasta dispoziţie a unor Români.

Le pays Roumanie est devenu un vrai petit paradis.

Quand le Roi Vlad-Dragos se promène dans sa capitale, certains le saluent aimablement, d'autres ne le saluent pas, d'autres lui tournent le dos et font même semblant de ne pas le reconnaître.

Cela vexe énormément le Roi Vlad-Dragos, car il ne comprend pas vraiment la mauvaise humeur de certains Roumains.

De acord, păcăţelul lui este de a mâna două sau trei războaie pe an, ca să se amuze. Dar ca să poată mâna un război, electro-maşinile sale sunt cele care fabrică electro-soldaţi, electro-arme, electro-inamici şi, în plus, a abolit serviciul militar pe teritoriul ţării. Nici unul dintre supuşii săi nu e obligat să combată.

Atunci, de ce se plâng? Nu înţelege.

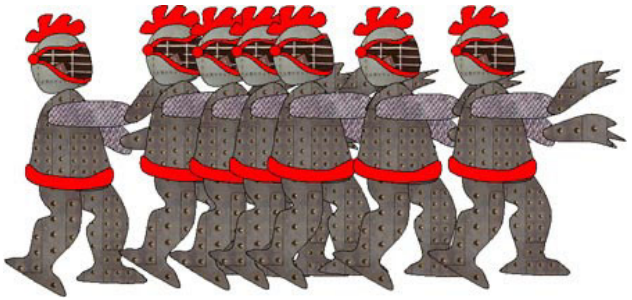

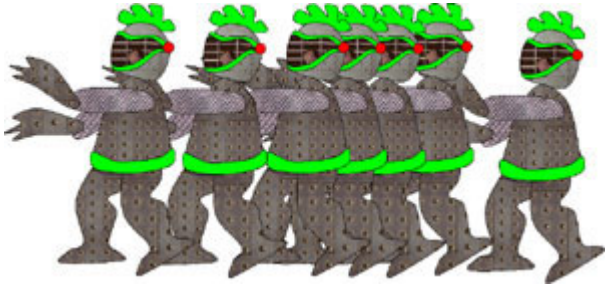

D'accord, son péché mignon, c'est de faire deux ou trois guerres par an, pour se distraire. Mais pour faire la guerre, ses électro-machines fabriquent des électro-soldats, des électro-armes, des électro-ennemis et il a aboli le service militaire dans le pays. Aucun de ses sujets n'est obligé de combattre. Alors de quoi se plaint-on ? Il ne comprend pas.

Totuşi, într-o zi, în timp ce străbate unul din câmpurile de luptă, înţelege dintr-o dată proasta dispoziţie a Românilor:

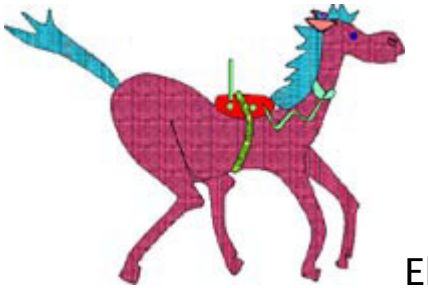

Electro-soldaţii şi electro-inamicii nu sînt deloc atenţi la ceea ce se află în calea lor, în timp ce combat.

Dărâmă casele, rup copacii, strivesc Românii ce se găsesc la faţa locului, şi câinii, şi pisicile, şi electro-albinele care culeg mierea din flori, şi electro-vacile care pasc. Un adevărat măcel.

Pourtant, un jour qu'il parcourt un de ses champs de bataille, il comprend soudain la mauvaise humeur des Roumains :

Les électro-soldats et les électro-ennemis ne font vraiment pas attention à ce qui se trouve sur leur chemin, pendant qu'ils combattent.

Ils démolissent les maisons, cassent les arbres, écrasent les Roumains qui se trouvent là, et les chiens, et les chats, et les électro-abeilles qui butinent et les électro-vaches qui broutent. Un vrai carnage.

Regele Vlad-Dragoş este într-adevăr foarte îngrijorat.

Aşa că fabrică electro-case, electro-copaci, electro-pisici, electro-Români mai bine decât cei dinainte, pentru a înlocui tot ceea ce electro-războaiele sale au spart.

Le Roi Vlad-Dragos est vraiment très embêté.

Alors il fabrique des électro-maisons, des électro-arbres, des électro-chats, des électro-chiens et des électro-Roumains bien mieux que les anciens, pour remplacer tout ce que ses électro-guerres ont cassé.

Dar, când se plimbă prin capitală, mai sunt încă supuşi nemulţumiţi care îi întorc spatele şi nu vor să îl salute.

Descurajat de atitudinea ingrată a supuşilor săi, decide, pentru a-şi schimba ideile, să înceapă un război interplanetar.

Mais quand il se promène dans sa capitale, il y a encore des sujets mécontents, qui lui tournent le dos et refusent de le saluer.

Découragé par l'ingratitude de ses sujets, il décide, pour se changer les idées, de faire une guerre interplanétaire.

Cum are nevoie de mulţi electro-soldaţi şi electro-arme, pentru a ataca planetele vecine, şi cum îi e teamă că-i va nemulţumi din nou pe supuşii săi, trimite electro-maşinile sale pe Lună, cu un program de fabricare, precis şi foarte complet.

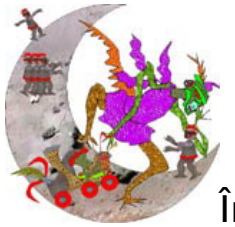

În ziua în care electro-rachetele îmbarchează electro-maşinile de fabricat război, destinaţia Lună, Românii regăsesc buna lor dispoziţie şi hotărăsc să se ducă la Palat, pentru a mulţumi Regelui Vlad-Dragoş şi pentru a-i oferi cadouri: faguri de miere adevărată, culeasă din flori adevărate de albine adevărate, legume adevărate şi fructe adevărate, cultivate în grădini adevărate, lapte adevărat, dat de adevărate vaci, din care să se facă telemea bună.

Comme il lui faut beaucoup d'électro-soldats et d'électro-armes pour attaquer les planètes voisines, et qu'il craint de mécontenter encore ses sujets, il envoie ses électro-machines sur la Lune, avec un programme de fabrication précis et très complet.

Le jour où les électro-fusées embarquent sur la Lune les électro-machines à fabriquer la guerre, les Roumains retrouvent leur bonne humeur et décident de se rendre au Palais, pour remercier le Roi Vlad- Dragos et lui offrir des cadeaux : des rayons de vrai miel, butiné sur de vraies fleurs par de vraies abeilles, de vrais légumes et de vrais fruits, cultivés dans de vrais jardins, du vrai lait de vraies vaches, pour faire du bon *telemea*.

Ei vor să arate Regelui Vlad-Dragoş că se poate trăi destul de bine, fără toate aceste electro-maşini cu care a împânzit ţara.

Regele Vlad-Dragoş le mulţumeşte şi, foarte emoţionat, le promite că niciodată nu o să mai facă electro-războaiele sale în ţara România.

Ils veulent montrer au Roi Vlad-Dragos qu'on peut très bien vivre, sans toutes ces électro-machines dont il a encombré le pays.

Le Roi Vlad-Dragos les remercie beaucoup et, tout ému, leur promet de ne plus jamais faire ses électro-guerres dans le pays Roumanie.

Românii se întorc la casele lor, mulţumiţi de ei înşişi şi de Regele lor. La rândul său, Regele Vlad-Dragoş e mulţumit de supuşii săi şi mai ales de cadourile primite. Se pregăteşte să-şi deschidă pachetele când, dintr-o dată...

...un groaznic vacarm îl face să tresară.

Imediat, îl cheamă pe Paznicul Palatului şi îi cere să se ducă să vadă ce se întâmplă. Paznicul se îndoieşte, bineînţeles, că Românii se joacă să arunce cu pietre spre Palatul Regelui, căci, din câte îşi aminteşte el, niciodată nu a fost un astfel de scandal în ţara România.

Les Roumains rentrent chez eux, contents d'eux-mêmes et de leur Roi. Le Roi Vlad-Dragos aussi est content de ses sujets et surtout des cadeaux qu'il a reçus. Il se prépare à ouvrir ses paquets, quand soudain...

...un épouvantable vacarme le fait sursauter.

Il appelle le Garde du Palais et lui demande d'aller voir ce qui se passe. Le Garde se doute bien que ce ne sont pas les Roumains qui s'amusent à jeter des pierres contre le Palais du Roi, car de mémoire de Garde, il n'y a jamais eu un tel scandale dans le pays Roumanie.

După ce a observat, din înaltul celui mai mare tur al Palatului, toate orizonturile ţării, Paznicul constată că Românii sunt speriaţi, dar liniştiţi, în ciuda căzăturilor de stânci din ce în ce mai numeroase şi din ce în ce mai mari. Se gândeşte să privească cerul, prin luneta astronomică a Regelui. Nu-şi crede ochilor, când constată ce se întâmplă pe Lună.

Après avoir observé tous les horizons du pays, du haut de la plus haute tour du Palais, il constate que les Roumains sont effrayés mais calmes, malgré les chutes de rochers de plus en plus nombreux et de plus en plus gros. Il pense à regarder le ciel, dans la lunette astronomique du Roi. Il n'en croit pas ses yeux, lorsqu'il constate ce qui se passe sur la Lune.

Una dintre electro-maşinile trimise pe Lună de către Rege a făcut o greşeală de programare şi, în loc să fabrice o electro-armă, a fabricat un electro-Zmeu, un Zmeu micuţ, dar cu o poftă de mîncare feroce.

Încă de la naştere, a devorat electro-armele şi electro-sodaţii deja depozitaţi pe Lună, crescând şi îngrăşându-se cât vezi cu ochii. Şi cu cât creşte, cu atât îi e foame mai mult.

Une des électro-machines que le Roi a envoyées sur la Lune a fait une erreur de programmation et, au lieu de fabriquer une électro-arme, a fabriqué un électro-Zméou, un tout petit Zméou, mais avec un appétit féroce.

Il a, dès sa naissance, dévoré les électro-armes et les électro-soldats déjà stockés sur la Lune, et il a grandi et grossi à vue d'oeil. Et plus il grandit, plus il a faim.

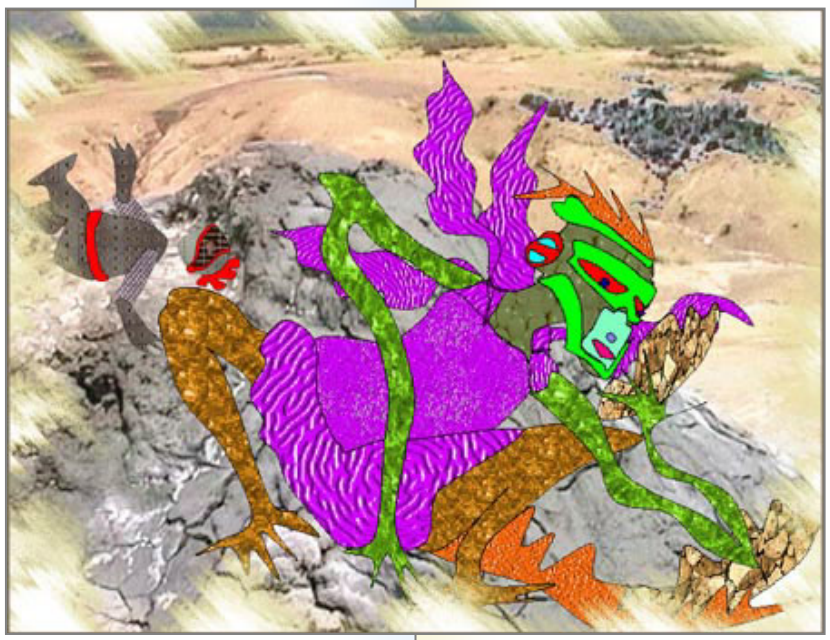

Aşa că mănâncă toate electro-maşinile care sunt pe Lună, ca să fabrice electro-armele şi electro-soldaţii pentru războiul interplanetar al Regelui.

Când nu mai are nimic de mâncat pe Lună, începe să devoreze Luna însăşi. Şi, cum nimeni nu l-a învăţat să mănânce cum trebuie, Zmeul mănâncă ca un electro-porc şi scuipă fărâmituri de Lună, care cad vraişte peste ţara România.

Alors il mange toutes les électro-machines qui sont sur la Lune pour fabriquer les électro-armes et les électro-soldats pour la guerre interplanétaire du Roi.

Quand il n'a plus rien à manger sur la Lune, il commence à dévorer la Lune elle-même. Et comme personne ne lui a appris à manger proprement, le Zméou mange comme un électro-cochon et recrache des miettes de Lune qui tombent n'importe comment sur le pays Roumanie.

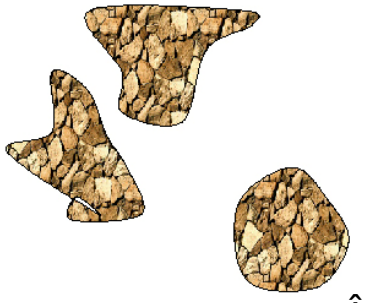

Însă, fărâmiturile de Lună nu seamănă deloc cu fărâmiturile de pâine. Fărâmiturile de Lună sunt stânci enorme, scuipate de gura enormă a unui enorm Zmeu. Căzând pe planetă, fărâmiturile de Lună sparg totul.

Românii sunt furioşi. Regele Vlad-Dragoş e furios şi el, căci jumătate din Palatul său este distrusă şi nu mai are electro-maşini pentru a-l repara. Ce este de făcut?

Regele Vlad-Dragoş încearcă să găsească o idee, dar îi este foarte dificil să gândească, cu toate aceste pietre care cad asupra Palatului şi cu capul plin de planuri pentru următorul său război interplanetar.

Or, des miettes de Lune, ça ne ressemble pas à des miettes de pain. Des miettes de Lune, ce sont d'énormes rochers, recrachés par l'énorme gueule d'un énorme Zméou. En tombant sur la planète, les miettes de Lune cassent tout.

Les Roumains sont furieux. Le Roi Vlad-Dragos aussi d'ailleurs, car la moitié de son Palais est détruite, et il n'a plus d'électro-machines pour le réparer. Que faire ?

Le Roi Vlad-Dragos essaie de trouver une idée, mais c'est très difficile de réfléchir, avec tous ces cailloux qui tombent sur le Palais et sa tête pleine d'idées pour sa prochaine guerre interplanétaire.

Paznicul, care nu prea a frecventat şcoala, dar care, în schimb, cunoaşte toate ascunzişurile Palatului, îi face o propunere Regelui Vlad-Dragoş:

Mai există, undeva, în ţară, o veche electro-maşină şi Regele ar trebui să-i ceară sfat, chiar dacă nimeni nu a mai văzut-o de un car de vreme.

Regele Vlad-Dragoş, la început, refuză, pentru că e supărat pe această veche electro-maşină, de câţiva ani buni. Îşi face de cap când îi porunceşte ceva de făcut. Când îi cere să-i fabrice electro-rachete sau electro-puşti, ea îi fabrică prăştii sau spăzi, pretinzând că preferă războaiele din timpurile bunicului Regelui Vlad-Dragos.

Le Garde, qui est allé moins longtemps à l'école, et qui surtout connaît tous les recoins du Palais, fait une proposition au Roi Vlad-Dragos :

Il reste dans le pays une vieille électro-machine et le Roi devrait lui demander conseil, bien qu'elle ne soit pas sortie depuis longtemps.

Le Roi Vlad-Dragos commence par refuser, car il est fâché avec cette électro-Machine depuis de nombreuses années. Elle n'en fait qu'à sa tête quand il lui donne des ordres. Quand il lui demande de fabriquer des électro-fusées ou des électro-fusils, elle lui fabrique des lance-pierres ou des épées, prétendant qu'elle préfère les guerres du temps du grand-père du Roi Vlad-Dragos.

De aceea, a debranşat-o şi a ţinut-o deoparte, într-o pivniţă a Palatului.

C'est pour cela qu'il l'a débranchée et reléguée dans une cave du Palais.

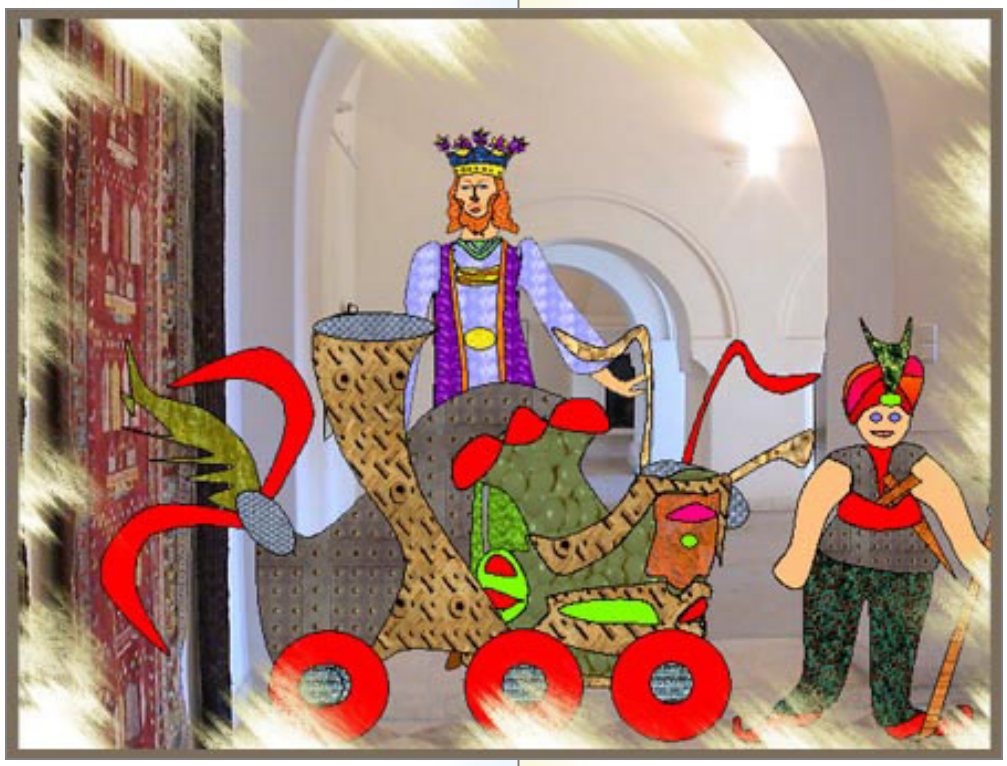

Acum, în faţa urgenţei situaţiei, Regele Vlad-Dragoş se vede obligat a accepta să ceară sfat electro-maşinii şi Paznicul pleacă să o caute.

Pourtant, devant l'urgence de la situation, le Roi Vlad-Dragos finit par accepter de consulter la vieille électro-machine et le Garde va la chercher.

Sejurul în pivniţele umezi ale Palatului a ruginit-o pe bătrâna Maşină. Este foarte răguşită. Când tuşeşte, pentru a-şi drege glasul, lămpile sale, pe jumătate deşurubate, încep să sclipească.

Scârţâind din toate încheieturile, se înclină în faţa Regelui, pentru a-l saluta.

- Fericire Regelui! - geme ea.

- Nu mai eşti supărată? întreabă cu mirare Regele Vlad-Dragoş.

- Ba da. Dar sunt politicoasă, răspunde bătrâna Maşină.

Între două căzături de fărâmituri de Lună, Regele îi expune situaţia pe scurt. Maşina pufneşte de râs:

Le séjour dans les caves humides du Palais a rouillé la vieille Machine. Elle est toute enrouée. Quand elle tousse pour s'éclaircir la voix, ses lampes à moitié dévissées clignotent.

C'est en grinçant de tous ses rouages, qu'elle s'incline devant le Roi pour le saluer.

- Bonheur sur le Roi ! - gémit-elle.

- Tu n'es plus fâchée ? demande, étonné, le Roi Vlad-Dragos.

- Si. Mais je suis polie, répond la vieille Machine.

Entre deux chutes de miettes de Lune, le Roi lui expose rapidement la situation. La Machine éclate de rire :

– Simplu! Ştiu eu, cum să te debarasez de Zmeu. Voi fabrica un Zmeu, mai enorm decât cel din Lună; acesta îl va mânca pe cel din Lună.

Perplex, Regele Vlad-Dragoş tuşeşte încet:

– Facile ! Je sais comment te débarrasser du Zméou. Je vais fabriquer un Zméou, plus énorme que celui de la Lune et qui le mangera.

Perplexe, le Roi Vlad-Dragos toussote :

– Nu cred că ar fi o idee bună. După ce Zmeul tău va mânca Zmeul din Lună, va mânca şi Luna.

– Crezi? Atunci voi fabrica un alt Zmeu, care va mânca Zmeul, care a mâncat Zmeul din Lună.

– Şi după ce Zmeul va mânca Zmeul, care a mâncat Zmeul din Lună, va mânca şi Luna, şi de ce nu Pământul, de ce nu Ţara România! În cazul acesta, ce ai face tu?...

– Simplu, replică Maşina îngâmfându-se. Voi fabrica un alt Zmeu, care va mânca Zmeul, care va mânca Zmeul, care va mânca Zmeul...

Regele este roşu de furie, din cap până în picioare:

– Je ne crois pas que ce soit une bonne idée. Quand ton Zméou aura mangé le Zméou de la Lune, lui aussi mangera la Lune.

– Tu crois ? Alors je fabriquerai un autre Zméou, qui mangera le Zméou qui a mangé le Zméou de la Lune.

– Et quand le Zméou aura mangé le Zméou qui a mangé le Zméou de la Lune, lui aussi mangera la Lune, et pourquoi pas, la Terre, pourquoi pas le pays Roumanie ! Alors, que feras-tu ?

– Facile ! réplique la Machine, en se rengorgeant, Je fabriquerai un autre Zméou qui mangera le Zméou qui mangera le Zméou qui mangera le Zméou...

Le Roi est tout rouge de colère :

– Mă întreb, ce m-a apucat să-ţi cer sfat. Eşti la fel de stupidă ca atunci, când te-am aruncat la pivniţă. Şi simt că nu va mai dura mult, înainte să te trimit din nou în acelaşi loc!

– Bine, bine, lasă! Nu te supăra! spune Maşina râzând. Promite-i tronul tău! Tronul tău, bineînţeles cu condiţia, cu condiţia să răspundă la trei întrebări. Nu va putea, îţi garantez, te asigur, pe cuvânt de Maşină, Maşină, Maşină... Tot ce ştie să facă, ai văzut şi tu, este să mănânce, mănânce, mănânce...

– De acord, de acord! răspunde Regele Vlad-Dragoş. Oricum, nu am încotro!

– Je me demande ce qui m'a pris de te demander conseil ! Tu es aussi stupide que lorsque je t'ai mise à la cave ! Et je sens que je ne vais pas tarder à t'y renvoyer !

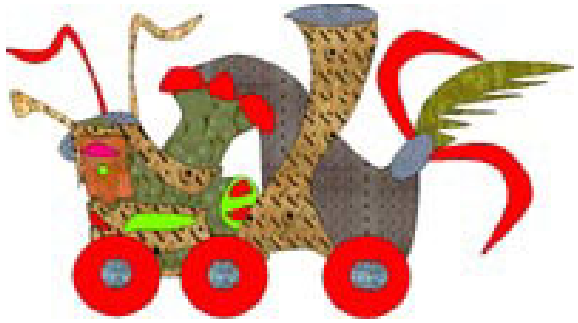

– Bon, bon, ça va ! Ne te fâche pas ! dit la Machine, en riant. Promets-lui ton trône ! Ton trône, à condition bien sûr, à condition qu'il réponde à trois questions. Il ne le pourra pas, je te le garantis, je te le certifie, foi de Machine, Machine, Machine... Tout ce qu'il sait faire, toi aussi tu l'as vu, c'est manger, manger, manger...

– D'accord, d'accord ! répond le Roi Vlad-Dragos. De toute façon, je n'ai pas le choix !

Regele se apropie de Maşină, iar aceasta îi strecoară încet, la ureche, astfel încât Zmeul să nu le audă, cele trei întrebări pe care Regele trebuie să le pună.

Regele o priveşte zăpăcit.

– Întrebările acestea sunt prea uşoare, eu cunosc toate răspunsurile.

– Normal! răspunde Maşina, sfidând spusele Regelui. Tu, tu ai frecventat şcoala destul, dar nu şi Zmeul. El e prea ocupat să mănânce, mănânce, mănânce…

Regele Vlad-Dragoş nu prea e convins, dar nu are o idee mai bună. Atunci, stabileşte legătura cu Luna, graţie lunetei sale astronomice:

– Zmeule, Zmeule! Ascultă-mă!

Le Roi vient tout près de la Machine et elle lui glisse dans le creux de l'oreille, tout doucement pour que le Zméou ne les entende pas, les trois questions qu'il doit poser.

Le Roi la regarde d'un air ahuri.

– Ces questions sont trop faciles, je connais toutes les réponses.

– Normal ! rétorque la Machine. Tu as passé beaucoup de temps à l'école, mais pas le Zméou. Il est bien trop occupé à manger, manger, manger…

Le Roi Vlad-Dragos n'est pas très rassuré, mais il n'a pas de meilleure idée. Alors il établit la communication avec la Lune, grâce à sa lunette astronomique :

– Zméou, Zméou ! Ecoute-moi !

Zmeul se apleacă pe marginea Lunii, ronţăită din toate părţile:

- Cine îmi vorbeşte?

- Eu! Sunt Regele Vlad-Dragoş al României. Vin să-ţi fac o propunere.

-Lasă-mă în pace! Vezi bine că sunt la masă! Pleacă de-aici!... Mai ales dacă nu eşti bun de mâncat.

Le Zméou se penche au bord de la Lune, toute grignotée :

- Qui me parle ?

- Moi ! Je suis le Roi Vlad-Dragos de Roumanie. Je viens te faire une proposition.

- Laisse-moi tranquille ! Tu vois bien que je suis à table ! Va-t'en !... A moins que tu ne sois bon à manger.

– Aaa!... Nu, nu sunt bun de mâncat, spune repede Regele. Dar dacă mă asculţi, o să ai tot ce vrei de mâncat.

– Interesant! Te ascult, dar grăbeşte-te, că mi-e foame.

– Iată! continuă Regele Vlad-Dragoş, îţi ofer tronul meu...

– E bun de mâncat, un tron?

– Nu se mănâncă, răspunde Regele, dând din umeri. Un tron, te aşezi pe el pentru a guverna.

– Nu e interesant! Eu nu vreau tronul tău! Vreau ceva de mâncat. Dacă nu, te voi mânca pe tine.

– Ascultă-mă odată! se enervează Regele. Dacă îţi dau tronul meu, vei fi Regele ţării România. Vei fi foarte bogat şi îţi vei putea cumpăra tot ce vrei.

– Voi putea să-mi cumpăr de mâncare? întreabă Zmeul, dintr-o dată atent.

– Bineînţeles!

– Euh!... Non, dit très vite le Roi. Mais si tu m'écoutes, tu auras tout ce que tu veux à manger.

– Intéressant ! Je t'écoute, mais fais vite, parce que j'ai faim.

– Voilà ! continue le Roi Vlad-Dragos, je te donne mon trône...

– C'est bon à manger, un trône ?

– Ça ne se mange pas, répond le Roi en haussant les épaules, ça sert à s'asseoir pour gouverner.

– Pas intéressant ! Je ne veux pas ton trône ! Je veux quelque chose qui se mange. Sinon c'est toi que je vais manger.

– Mais écoute-moi donc ! s'énerve le Roi. Si je te donne mon trône, tu seras le Roi du pays Roumanie. Tu seras très riche et tu pourras t'acheter tout ce que tu voudras.

– Je pourrai m'acheter à manger, questionne le Zméou, soudain attentif?

– Bien sûr !

– Atunci, accept tronul tău. Unde este?

– Stai, stai... Îţi pun o condiţie...

– Serios!?

– Mai întâi, trebuie să-mi răspunzi la trei ghicitori.

– Bine, bine... murmură, decepţionat, Zmeul.

Ronţăind o altă bucată de Lună, Zmeul cântăreşte situaţia. Scuipă o fărâmitură de Lună care cade atât de aproape de Rege, încât ar putea să-l strivească, ca pe o simplă plăcintă.

– E un joc nou? zice Zmeul. De acord! Sincer, ceea ce prefer, în afară de a mânca, este să mă joc de-a ghicitorile. Câştig de fiecare dată.

– Iată prima întrebare, Zmeule: Împarte-te pe tine însuţi!

– Alors je veux bien ton trône ! Où est-il ?

– Pas si vite ! Il y a une condition…

– Ah, oui ?

– Tu dois répondre d'abord à trois devinettes.

– Ah, bon ! murmure, déçu, le Zméou.

Il grignote un nouveau pan de Lune, tout en réfléchissant. Il recrache une miette de Lune qui tombe si près du Roi Vlad-Dragos, qu'il s'en faut de peu qu'elle ne l'écrase comme une vulgaire galette.

– C'est un nouveau jeu ? dit le Zméou. D'accord ! Justement, ce que je préfère, en dehors de manger, c'est de jouer aux devinettes. Je gagne à tous les coups.

– Voici la première question, Zméou : Divise-toi par toi-même !

Zmeul se gândeşte o fracţiune de secundă:

– Uşor! Foarte uşor! N-am auzit niciodată întrebare mai uşoară!

Un electro-Zmeu nu conţine
decât un electro-Zmeu...
Deci, un electro-Zmeu,
împărţit la un electro-Zmeu...
Face un electro-Zmeu...
Deci, Eu!
Asta-i!

Le Zméou réfléchit à peine une seconde :

– Facile! Très facile ! Je n'ai jamais entendu de question plus facile !

Un électro-Zméou ne contient
qu'un électro-Zméou...
Donc, un électro-Zméou
divisé par un électro-Zméou...
Ça fait un électro-Zméou…
Donc Moi !
Et voilà !

Regele e foarte uimit de răspunsul Zmeului, care îl îngrijorează puţin.

– Aştept a doua ta întrebare! Zmeul îşi pierde răbdarea, căci începe să se prindă în joc.

Le Roi est très étonné que le Zméou réponde, et cela l'inquiète un peu.

– J'attends ta deuxième question ! s'impatiente le Zméou, qui commence à se prendre au jeu.

– Zmeule, iată a doua întrebare: Extrage rădăcina pătrată din tine însuţi!

–Rădăcină pătrată? Ce-i asta? Rădăcină pătrată? N-am auzit niciodată de asta! Am o idee; le voi întreba pe electro-maşinile pe care le-am devorat.

Zmeul se învârte de câteva ori în juru-şi, se contorsionează, face o piruetă.

Regele îl priveşte calm, convins că electro-maşinile pe care Zmeul le-a mâncat nu mai sunt în stare să funcţioneze.

– Uraaa! strigă Zmeul. Electro-maşinile pe care le-am mâncat mi-au dat răspunsul exact:

– Zméou, voici la deuxième question: Extrais la racine carrée de toi-même!

– Racine carrée ? Qu'est-ce que c'est? Racine carrée ? Jamais entendu parler ! J'ai une idée ; je vais le demander aux électro-machines que j'ai dévorées.

Le Zméou tourne plusieurs fois sur lui-même, se contorsionne, fait une pirouette.

Le Roi le regarde tranquillement, persuadé que les électro-machines que le Zméou a mangées sont hors d'usage.

– Hourrah ! s'écrie le Zméou, les électro-machines que j'ai mangées m'ont donné la bonne réponse :

Tresar,
tresalt, scârţâi şi socotesc.
Rădăcina pătrată extrag
şi iată-mă, rămân întreg!
Rădăcina pătrată din unu
este tot unu...
Deci, Eu!
Asta-i!

Je sursaute,
je tressaute, je grince et je calcule.
La racine carrée j'extrais.
Et voilà, je reste entier !
La racine carrée de un,
c'est toujours un...
Donc Moi !
Et voilà !

– Aştept ultima ta întrebare!

Regele, foarte speriat şi furios, se repede spre Maşină:

– N-ar fi trebuit să te ascult deloc!

– Poţi avea încredere în mine, nu?! Du-te şi pune întrebarea a treia. Niciodată n-o să poată să-ţi răspundă, pe cuvântul meu de Maşină... Maşină... Maşină...

Regele se întoarce spre luneta astronomică:

– Zmeule, uite a treia întrebare: Sustrage-te din tine însuţi!

– Uşor! Foarte uşor! Floare la ureche! N-am nici măcar nevoie să-mi consult electro-maşinile ca să găsesc răspunsul...

Regele Vlad-Dragoş îşi ia capul în mâini, crezând că ultima sa oră a sosit şi, cu ea, ultima oră a ţării România.

– J'attends ta dernière question !

Le Roi, très effrayé et en colère, se précipite vers la Machine :

– Je n'aurais jamais dû t'écouter !

– Tu peux me faire confiance, non ? Va poser ta troisième question. Il ne pourra jamais te répondre, foi de Machine... Machine... Machine…

Le Roi revient vers la Lunette astronomique :

– Zméou, voici la troisième question : Soustrais-toi de toi-même !

– Facile ! Très facile ! Enfantin ! Je n'ai même pas besoin de consulter mes électro-machines pour trouver la réponse...

Le Roi Vlad-Dragos se cache la tête dans les mains, pensant sa dernière heure arrivée, et aussi la dernière heure du pays Roumanie.

Zmeul se bâţâie, ca şi cum o multitudine de electro-instrumente muzicale i-ar da ritmul:

Îmi scad coada,
Îmi scad labele,
Îmi sustrag burta,
Şi gâtul,
Şi capul.
Asta-i!
Un electro-Zmeu minus unu...

Le Zmeu se trémousse, comme si une multitude d'électro-instruments de musique lui donnait le rythme :

Je m'enlève la queue,
Je m'enlève les pattes,
Je me soustrais le ventre,
Et le cou,
Et la tête,
Et voilà!
Un électro-Zméou moins un...

Regele Vlad-Dragoş nu mai aude Zmeul. Foarte încet, ridică capul şi îl caută din ochi:

– Zmeule! Zmeule! Unde eşti? Unde te ascunzi? Zmeule! Răspunde-mi!

Maşina pufneşte de râs:

– Nu o să-ţi răspundă. Zmeul din Lună a dispărut: un Zmeu minus un Zmeu, egal zero Zmei. Nu mai există! Zburat! Volatilizat! Şi asta, graţie mie!

Le Roi Vlad-Dragos n'entend plus le Zméou. Tout doucement, il relève la tête et le cherche des yeux :

– Zméou ! Zméou ! Où es-tu ? Où te caches-tu ? Zméou ! Réponds-moi !

La Machine éclate de rire :

– Il ne te répondra pas. Le Zméou de la Lune a disparu : un Zméou moins un Zméou, ça fait zéro Zméou ! Il n'existe plus. Envolé ! Volatilisé ! Et cela, grâce à moi !

– Mulţumesc, mulţumesc, bătrâna mea Maşină scumpă! îi spune Regele, gata să o îmbrăţişeze, numai că Eticheta de la curte nu i-o permite.

–Genială! Eu sunt genială! Începând de acum, să mi te adresezi, deci, cu formula *Electro-Majestatea Voastră*, Rege Vlad-Dragoş de două parale.

–Nici vorbă! Eu sunt Regele! Şi eu sunt singura Majestate a României, electro sau nu!

– Merci, merci, ma chère vieille Machine ! lui dit le Roi, prêt à l'embrasser, sauf que l'Etiquette ne le lui permet pas.

– Géniale ! Je suis géniale ! A partir de maintenant, appelle-moi donc *Votre Electro-Majesté*, Roi Vlad-Dragos de pacotille !

– Pas question ! le Roi, c'est moi ! Et je suis la seule Majesté de Roumanie, électro ou pas !

–Nici să nu te gândeşti! îi răspunde Maşina, foarte sigura de ea. Regele, eu sunt!

Tu eşti incapabil să te descurci singur! Fără mine, Zmeul te-ar fi mâncat. Zmeul i-ar fi mâncat pe toţi supuşii tăi, Palatul tău şi întreaga ţară România. Deci, eu sunt Regele, şi nu tu!

– Que non pas ! répond la Machine, très sûre d'elle. Le Roi, c'est moi !

Tu es incapable de te débrouiller seul ! Sans moi, le Zméou t'aurait mangé. Le Zméou aurait mangé tous tes sujets, ton Palais et tout le pays Roumanie. C'est donc moi le Roi, et pas toi !

– Nu, eu sunt Regele! ţipă Vlad-Dragoş, foarte, dar foarte, foarte enervat. Într-adevăr, nu te-ai schimbat.

Eşti la fel de insuportabilă ca atunci când te-am aruncat la pivniţă.

O să te debranşez o dată pentru totdeauna. De altfel, eşti cam obosită. Azi ai muncit prea mult; o să te trimit să te odihneşti şi asta, pentru un bun moment!

– Mă aşteptam la asta! protestă Maşina.

Dar de data asta, n-o să te las să o faci! Ascultă-mă bine, ex- Rege de două parale, ex-Rege al României!

Mă voi transforma în Zmeu şi voi guverna, în locul tău, ţara România. Şi o să te trimit la pivniţă, pentru câţiva ani buni, pentru câteva secole, pentru o mie de ani, pentru o sută de mii de ani!

– Non, c'est moi le Roi ! s'écrie Vlad-Dragos, très, mais alors très, très énervé. Tu n'as vraiment pas changé.

Tu es aussi insupportable que du temps où je t'avais mise à la cave ! Je vais te débrancher, une bonne fois pour toutes !

D'ailleurs tu es fatiguée. Tu as beaucoup travaillé aujourd'hui ; je vais t'envoyer te reposer, et pour un bout de temps !

– Ça, je m'y attendais ! proteste la Machine.

Mais cette fois, je ne te laisse pas faire ! Ecoute-moi bien, ex-Roi de pacotille, ex-Roi de Roumanie !

Je vais me transformer en Zméou et je gouvernerai à ta place le pays Roumanie. Et je te mettrai à la cave, pour quelques années, pour quelques siècles, pour mille ans, pour cent mille ans !

Maşina începe să se agite în toate sensurile, toate luminile sclipindu-i, şi scârţăind groaznic. Sare, tresare, se învârte de trei ori în juru-i. Se strâmbă, rânjeşte, mormăie...

Fumegă ca o locomotivă veche ce se caţără pe munte...

Îi cresc labe verzi, o coadă pestriţă care se mişcă furioasă, la dreapta şi la stânga, şi înainte şi înapoi, spărgând totul în trecerea sa.

Paznicul este aşa de speriat, încât fuge să se ascundă în spatele tronului.

Cât despre Regele Vlad-Dragoş, este atât de furios că nici nu are timp să-i fie frică.

Cu papucul, începe să lovească Maşina şi, fără să vrea, îi dereglează programatorul.

La Machine commence à s'agiter en tous sens, en clignotant de tous ses feux et en grinçant terriblement. Elle saute, elle tressaute, fait trois petits tours sur elle-même. Elle grimace, elle ricane, elle grogne... Elle fume comme une vieille locomotive qui grimpe sur une montagne...

Il lui pousse des pattes vertes, une queue toute bariolée qui bouge furieusement, à droite, et à gauche, et en avant, et en arrière, en cassant tout sur son passage.

Le Garde du Palais est si effrayé, qu'il court se cacher derrière le trône.

Quant au Roi Vlad-Dragos, il est tellement en colère, qu'il n'a même pas le temps d'avoir peur.

Avec sa pantoufle, il se met à taper sur la Machine, et sans le faire exprès, détraque son programmateur.

Atunci, în loc să afişeze *Zmeu*,
Programatorul afişează *Smoală*.
Iar maşina
În loc să devină Zmeu,
Se topeşte într-o băltoacă
De Smoală.

Regele cheamă Paznicul şi-i cere să cureţe sala tronului, cu mătura sa de paie.

Zis şi făcut. Paznicul mătură, face ordine, astfel că Palatul Regelui Vlad-Dragoş este din nou nespus de frumos, nespus de curat, ca înainte...

Alors, au lieu d'afficher *Zméou*,
Le programmateur affiche *Goudron*,
Et la Machine,
Au lieu de se transformer en Zméou,
Devient une flaque
de Goudron.

Le Roi appelle le Garde, et lui demande de nettoyer la salle du trône, avec son balai de paille.

Sitôt dit, sitôt fait! Le Garde, balaie, remet tout en place, et le Palais du Roi Vlad-Dragos est à nouveau tout beau, tout propre, comme avant...

Însă Regelui i-a fost atât de frică, încât jură că niciodată nu o să mai facă vreun război. Dealtfel, nu are de ales, căci nu mai posedă nici o electro-maşină, pentru a îi fabrica electro-arme şi electro-soldaţi.

În plus, restabilirea serviciului militar nu se pune în discuţie, căci aceasta i-ar indispune grav pe Români. Singurul lucru pe care Regele Vlad-Dragoş nu-l poate suporta, este să-şi vadă supuşii nemulţumiţi.

Şi cum îi e teamă că se va plictisi, acum, când nu mai poate să se războiască, decide să se căsătorească şi să aibă o droaie de copii.

Mais le Roi a eu tellement peur, qu'il se jure de ne plus jamais faire la guerre. D'ailleurs, il n'a pas le choix, car il n'a plus aucune électro-machine pour lui fabriquer des électro-armes et des électro-soldats.

De plus, il est hors de question de rétablir le service militaire, car cela met les Roumains de mauvaise humeur. Or, s'il y a une chose que le Roi Vlad-Dragos ne peut pas supporter, c'est bien de voir ses sujets mécontents.

Comme il a peur de s'ennuyer, maintenant qu'il ne peut plus faire la guerre, il décide de se marier et d'avoir beaucoup d'enfants.

Şi, cum se cuvine, o să-şi numească primul fiu Vlad Dragoş, la fel ca pe el, la fel ca pe tatăl său, la fel ca pe bunicul său, la fel ca pe tatăl bunicului său, la fel ca pe toţi Regii României, de douăzeci de mii de ani încoace.

Et comme il se doit, il appellera son fils aîné Vlad-Dragos, comme lui, comme son père, comme son grand-père, comme le père de son grand-père, comme tous les Rois de Roumanie depuis vingt mille ans.

Puii Zmeilor au adormit, uitând de burţile lor goale, şi visează zâmbind.

Bătrâna Zmeoaică se întreabă dacă a făcut bine să le povestească această fabulă, care-i prepară atât de puţin pentru viaţa care îi aşteaptă...

La rândul său, Zmeoaica adoarme şi visează, cu zâmbetul pe faţă...

Les jeunes Zméous, se sont endormis, oubliant leur estomac vide, et rêvent en souriant.

La vieille Zméonne se demande si elle a eu raison de leur dire cette fable, qui les prépare si peu à la vie qui les attend...
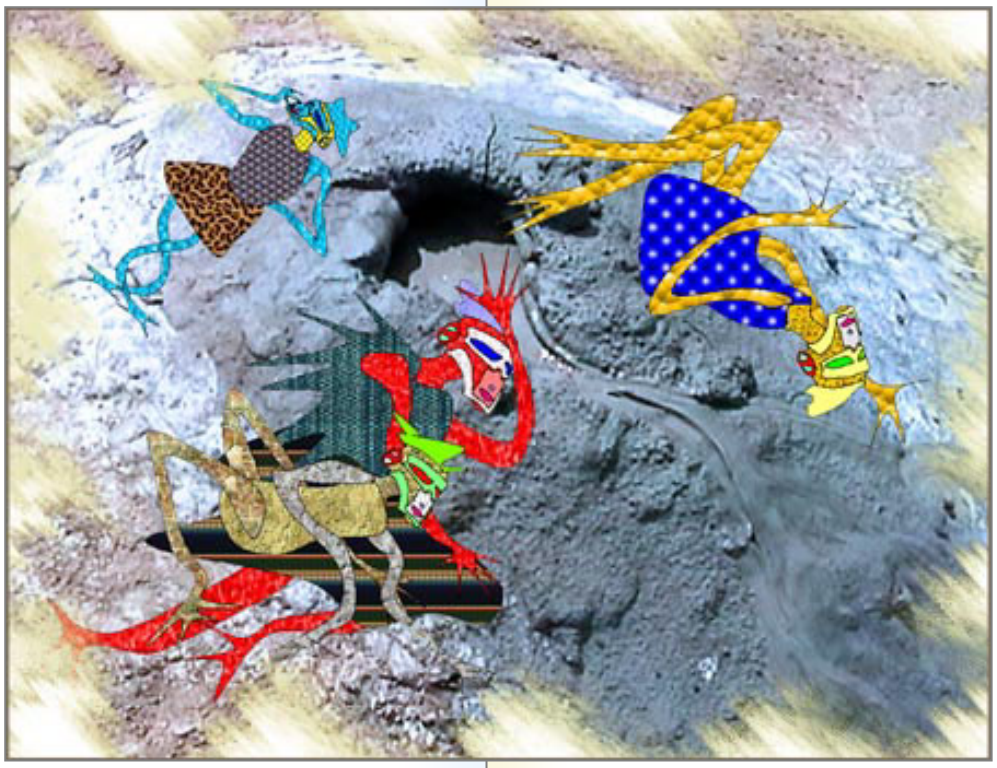
A son tour, elle s'endort et rêve en souriant...